

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2364/2020
16.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Милена Куч, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7244/2019 од 31.10.2019. године, у седници већа одржаној 16.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7244/2019 од 31.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7244/2019 од 31.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 12188/17 од 28.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности тог суда. Ставом другим изреке је дозвољено преиначење тужбе учињено поднеском од 17.10.2018. године. Ставом трећим изреке је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да му на основу неисплаћених пензија за период од 20.07. до 31.08.2014. године, исплати укупно 77,00 динара и то за период од 20.07. до 31.07.2014. године износ од 50,78 динара са законском затезном каматом од 25.08.2014. године па до коначне исплате и за август 2014. године износ од 26,22 динара, са законском затезном каматом почев од 25.09.2014. године па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке је делимично одбијен тужбени захтев тужиоца у делу у коме је тражио да се обавезе тужени да му на основу неисплаћених пензија за период од 01.07. закључно са 31.08.2014. године исплати укупно 17.969,67 динара и то за периоде и у износима ближе наведеним у том ставу изреке. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу у коме је тражио да се обавезе тужени да му на основу неисплаћених пензија за период од 01.09.2014. године закључно са 31.07.2018. године исплати укупно 640.897,01 динар, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе наведене у том ставу изреке. Ставом шестим изреке је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка, а ставом седмим изреке је тужилац ослобођен плаћања судских такси.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 7244/2019 од 31.10.2019. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване жалбе парничних странака и потврдио првостепену пресуду у ставу првом, другом, трећем, четвртом и петом изреке, а ставом другим изреке је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 18/20 - ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачења права (посебна ревизија).

По налажењу Врховног касационог суда другостепена одлука у побијаном делу не одступа од судске праксе овог суда и правних ставова изражених у одлукама Уставног суда, а тужилац уз ревизију не прилаже правноснажну пресудом којом је на другачији начин одлучено у истој чињеничноправној ситуацији.

Из наведених разлога је на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужиоца, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је одлучено као у ставу другом изреке на основу одредбе члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

